

třeba tento trestný čin, směřující k témuž výsledku, považovati za jednotný čin a následkem toho je třeba trestnou činnost této obžalované posuzovati s hlediska ustanovení § 95 tr. z.

Když tedy odvolací soud trestnou činnost obžalované A. považoval za dva trestné činy a každý z nich zvlášť kvalifikoval jako zvláštní trestný čin, zavínil tím na její újmu věcný zmatek podle § 385, čís. 1 b) tr. ř., kterého je podle posl. odst. cit. paragrafu třeba vždy dbáti z úřední povinnosti.

Nejvyšší soud proto postupoval podle § 33, odst. 1 por. nov. a rozhodl podle zákona.

Čís. 6249.

Keď sa podmiennečne odsúdený v skúšobnej lehote osvedčil, má to len ten účinok, že pri pozdejšom odsúdení neľze použiť predpisov o zpätivosti, nevylučuje to však hodnotenie onoho odsúdenia s hľadiska § 1 zákona o podm. ods.

(Rozh. zo dňa 12. septembra 1938, Zm IV 413/38.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre prečin proti orgánu vrchnosti podľa § 4, odst. 2 zák. čl. XL:1914 zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovanej.

Z d ô v o d o v:

Z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 2 tr. p. pre nepovolenie podmiennečného odkladu výkonu trestu podaná zmätočná sťažnosť, podľa zákona prevezená, je bezzákladná.

Zákon o podmiennečnom odsúdení v § 1 učinil odklad výkonu trestu závislým od povahy obžalovaného a najvyšší súd rovnako ako súd odvolací má za to, že povaha činu obžalovanej, jej chovanie pri čine a po čine, poukazujú na povahu hrubú a násilnú, ktorá neskytá záruky, že sa obžalovaná polepší aj bez výkonu uloženého jej trestu.

To, že obžalovaná bola pred súdeným prípadom trestaná len podmiennečne, ešte neznamená, že odsúdenie je aj zahladené; podľa § 1, odst. 2 zák. č. 562/1919 Sb. z. a n. i keď sa podmiennečne odsúdený už osvedčil, má to len ten účinok, že sa pokladá, ako by nebol odsúdený, t. j. že pri pozdejšom odsúdení neľze použiť predpisov o zpätivosti, nevylučuje však hodnotenie tohoto odsúdenia s hľadiska § 1 zák. čís. 562/1919 Sb. z. a n.; preto vrchný súd správne k tomuto odsúdeniu hľadel pri uvažovaní o podmiennečnom odklade výkonu trestu v súdenom prípade. Zmätočná sťažnosť bola preto v tejto časti podľa § 36, odst. 1 por. nov. zamietnutá ako bezzákladná.

Čís. 6250.

Je falšovaním veřejné listiny, vsunul-li pachatel do půlročního jízdního lístku československých státních drah před fotografií jeho pravého majitele fotografií jiné osoby.

(Rozh. ze dne 13. září 1938, Zm II 253/38.)